

Plenárisülés-dokumentum

B9-0261/2019 }
B9-0264/2019 }
B9-0265/2019 }
B9-0269/2019 }
B9-0270/2019 } RC1

18.12.2019

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 144. cikkének (5) bekezdése és 132. cikkének (4) bekezdése alapján

amely a következő állásfoglalási indítványok helyébe lép:

B9-0261/2019 (ECR)

B9-0264/2019 (Verts/ALE)

B9-0265/2019 (S&D)

B9-0269/2019 (Renew)

B9-0270/2019 (PPE)

az emberi jogok, köztük a vallásszabadság Burkina Fasóban való megsértéséről
(2019/2980(RSP))

Michael Gahler, György Hölvényi, Peter van Dalen, Željana Zovko, Tomáš Zdechovský, Andrey Kovatchev, David McAllister, Antonio López-Istúriz White, Sandra Kalniete, Isabel Benjumea Benjumea, Eva Maydell, Magdalena Adamowicz, Milan Zver, Roberta Metsola, Lefteris Christoforou, Loucas Fourlas, David Lega, Krzysztof Hetman, Inese Vaidere, Tomas Tobé, Romana Tomc, Seán Kelly, Arba Kokalari, Stelios

RC\1195501HU.docx

PE643.434v01-00 }
PE643.438v01-00 }
PE643.438v01-00 }
PE643.442v01-00 }
PE643.443v01-00 } RC1

Kympouropoulos, Vladimír Bilčík, Karlo Ressler, Michaela Šojdrová, Luděk Niedermayer, Maria Walsh, Ioan-Rareş Bogdan, Gheorghe-Vlad Nistor, Stanislav Polčák, Jiří Pospíšil, Ivan Štefanec, Michal Wiezik, Peter Pollák

a PPE képviselőcsoport nevében

Kati Piri, Maria Arena

az S&D képviselőcsoport nevében

Jan-Christoph Oetjen, Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani, Petras Auštrevičius, Malik Azmani, José Ramón Bauzá Díaz, Phil Bennion, Stéphane Bijoux, Izaskun Bilbao Barandica, Gilles Boyer, Sylvie Brunet, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Jérémy Decerle, Anna Júlia Donáth, Engin Eroglu, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Bernard Guetta, Antony Hook, Ivars Ijabs, Moritz Körner, Ondřej Kovařík, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Karen Melchior, Ulrike Müller, Javier Nart, Dragoş Pîslaru, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Monica Semedo, Susana Solís Pérez, Ramona Strugariu, Irène Tolleret, Yana Toom, Viktor Uspaskich, Hilde Vautmans, Marie-Pierre Vedrenne, Irina Von Wiese, Chrysoula Zacharopoulou

a Renew képviselőcsoport nevében

Gina Dowding, Ellie Chowns

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Anna Fotyga, Jan Zahradil, Karol Karski, Assita Kanko, Bert-Jan Ruissen

az ECR képviselőcsoport nevében

Fabio Massimo Castaldo

**Az Európai Parlament állásfoglalása az emberi jogok, köztük a vallásszabadság Burkina Fasóban való megsértéséről
(2019/2980(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az emberi jogok világnapja alkalmából az Unió nevében tett, 2018. december 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Bizottság 2019. november 13-i sajtóközleményére, amelyben bejelentette, hogy további 35 millió euró humanitárius segílyt juttat Afrika Száhel-övezetének,
- tekintettel az alelnök/főképviselő szövivőjének a Burkina Fasó-i támadásokról szóló, 2019. november 7-i nyilatkozatára,
- tekintettel Federica Mogherini főképviselő 2019. júliusi, a Száhel-övezetben tett látogatására, továbbá 2019. július 9-i, Burkina Fasóban tartott beszédére,
- tekintettel az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i plenáris ülésének a Burkina Fasó-i biztonsági helyzetről tartott vitáján Federica Mogherini főképviselő által elmondott beszédre,
- tekintettel az Unió Külső Politikák Főigazgatósága által 2009 februárjában közzétett, „A vallás és a meggyőződés szabadsága, valamint a véleménynyilvánítás szabadsága” című tanulmányra,
- tekintettel az Emberi Jogi Albizottság által 2017. november 22-én tartott, „A vallás és meggyőződés szabadságáról: az üldözött kisebbségek, nevezetesen a keresztények helyzete” című nyilvános meghallgatásra,
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáért felelős különmegbízott „A vallás és a meggyőződés szabadságának az Európai Unión kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott mandátuma: tevékenységek és ajánlások” című, 2019. november 21-én közzétett jelentésére,
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló, 2013. évi uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az ENSZ Civilizációk Szövetsége főképviselője szövivőjének 2019. december 1-jei, egy Burkina Fasó-i templom elleni támadásról szóló nyilatkozatára;
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa által 2019. november 11-én közzétett, a Száhel-övezet G5-országainak közös erőiről szóló jelentésre,

- tekintettel az ENSZ menekültügyi ügynöksége (UNHCR) Burkina Fasóval kapcsolatos országműveletének 2019. októberi frissítésére,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a Burkina Faso északi részén található mecset elleni támadásról szóló, 2019. október 13-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az UNICEF 2019. októberi, Burkina Fasóról szóló 8. sz. humanitárius helyzetjelentésére,
 - tekintettel a humán fejlődés 21. századi egyenlőtlenségeiről szóló 2019. évi humán fejlődési jelentésre, és különösen a Burkina Fasóról szóló humán fejlődési jelentésre,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el, és amelynek Burkina Faso részes fele,
 - tekintettel az ENSZ 2019. szeptember 12-i, a vallási helyszínek védelmére irányuló cselekvési tervére,
 - tekintettel a Burkina Fasó-i Köztársaság alkotmányára,
 - tekintettel a Száhel-övezet biztonságával foglalkozó 2019. november 12–13-i konferenciaközi munkaértekezletet követően Burkina Faso, Niger, Mali, Elefántcsontpart és Ghána püspöki konferenciáinak püspökei, papjai és világi küldöttei által kiadott nyilatkozatra,
 - tekintettel Laurent Birfuoré Dabiré dori püspök 2019. július 5-i, a „Katolikus karitatív segély a nélkülöző Egyháznak” című rendezvényen elmondott nyilatkozatára,
 - tekintettel az emberek és népek jogairól szóló afrikai chartára, melyet 1981. június 27-én fogadtak el és 1986. október 21-én lépett hatályba,
 - tekintettel a 2019. november 12–13-i Párizsi Békefórumra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Burkina Fasóban erős hagyománya volt a vallási toleranciának és a szekularizmusnak, de az ország kiszolgáltatottá vált az instabilitásnak, különösen a Száhel-övezet szélesebb régióját sújtó iszlamista radikalizálódásnak, és egyre inkább szembe kell néznie a fokozódó erőszak, a lakóhelyelhagyás, az éhezés, a szegénység és az éghajlatváltozás együttes hatásaival;
- B. mivel Burkina Fasóban a növekvő bizonytalanság szörnyű bűncselekményekhez vezetett, amelyeket dzsihádisták és más fegyveres csoportok követtek el; mivel a Human Rights Watch jelentése szerint ezek a fegyveres csoportok Burkina Fasóban kivégeztek olyan személyeket, akikről azt feltételezték, hogy együttműködnek a kormánnyal, megfélemlítettek tanárokat, és félelmet terjesztettek a polgári lakosság körében az egész országban; mivel a Burkina Fasó-i biztonsági erők 2017-ben és 2018-

ban terrorizmusellenes műveleteket hajtottak végre, amelyek bírósági eljárás nélküli kivégzésekhez, fogva tartott gyanúsítottakkal való visszaéléshez és önkényes letartóztatásokhoz vezettek; mivel a Burkina Fasó-i kormány ígéretet tett ezen állítások kivizsgálására;

- C. mivel a korábban a szomszédos Maliban aktív dzsihádisták és más fegyveres csoportok 2015 óta terrorizálják a Burkina Fasó-i lakosságot, és számos támadást követtek el állami szimbólumok, például katonai célpontok, iskolák és egészségügyi létesítmények ellen, de különösen templomok és keresztény hívők ellen is; mivel a dzsihádisták és fegyveres csoportok támadásaik során 2015 óta legalább 700 embert megöltek és több ezret megsebesítettek Ouagadougouban és az északi tartományokban, különösen Soum tartományban, majd 2018-ban a támadások áttejedtek a keleti és nyugati tartományokra is; mivel az erőszak nem kizárólag a keresztényeket érinti; mivel például 2019. október 11-én egy mecsetet támadtak meg a Burkina Faso északi részén található Salmossi városában a pénteki ima ideje alatt,
- D. mivel 2019 januárja és novembere között 520 biztonsági incidensről számoltak be, szemben a 2015 és 2018 között regisztrált 404 esettel; mivel csak 2019 októberében 52 nem állami fegyveres csoporttal kapcsolatos incidenst regisztráltak, amelyek közel 70%-a a polgári lakosságot és a biztonsági erőket célozta;
- E. mivel a támadásokat részben a mali és a nigeri határokon átnyúlóan működő transznacionális fegyveres csoportok, többek között a Jamaat Nusrat al-Islam wal Muslimeen és a Nagy-Szahara Iszlám Állama, illetve a Burkina Faso északi és keleti tartományában működő belföldi csoportok, elsősorban az Ansarul Islam követik el;
- F. mivel 2019-ben Burkina Fasóban több mint 60 keresztényt öltek meg több támadásban, például legutóbb az ország keleti részén fekvő Hantoukoura városában található protestáns templom ellen 2019. december 1-jén, a vasárnapi istentisztelet idején elkövetett támadásban, amely 14 halálos áldozatot követelt;
- G. mivel több pap, egyházi személy és keresztény hívő célzott gyilkosságok és emberrablások áldozatává vált szerte az országban; mivel – különösen északon – a fokozódó erőszak következtében sokan elhagyták hagyományos otthonaikat, legutóbb Hitté és Rounga falvakat, és a belső menekültek számára kialakított táborokba vagy az ország más részeibe, többek között a fővárosba, Ouagadougouba menekültek;
- H. mivel Burkina Faso lakossága túlnyomórészt szunnita málikita, ám jelentős keresztény és őslakos vallási kisebbség is él az országban; mivel Burkina Fasóban nem merevek a vallási csoportok közötti határok, hiszen valamennyi vallási csoportra jellemző a szinkretikus gyakorlatok alkalmazása, és a vallási tolerancia általános normának számít; mivel a szunnita és keresztény imahelyek a közelmúltban szalafi fegyveres csoportok gerillatámadásainak célpontjaivá váltak; mivel ez hozzájárult a vallások közötti feszültségek fokozódásához, és mivel a vallási közösségek, például a sokféle keresztény felekezet üldözése a társadalmi szerkezet felbomlásához és a kivándorlás fokozódásához vezetett;

- I. mivel a dzsihádisták csoportok nyomást kívánnak gyakorolni Burkina Fasóban a vallások

egymás mellett élésére, az etnikumok és vallások közötti konfliktusok szítását és a lakosság elüldözését célzó átfogóbb stratégiájuk részeként;

- J. mivel a kormányzati védelem hiánya miatt Justin Kientega, a Burkina Faso északkeleti részén található Ouahigouya egyházmegye püspöke biztonsági intézkedéseket javasolt a keresztény hívők védelmének javítása érdekében;
- K. mivel az augusztusi erőszak következtében Laurent Dabiré dori püspök, Burkina Faso és Niger püspöki konferenciájának elnöke felszólította a globális közösséget, hogy fokozza támogatását „a keresztény jelenlét felszámolásának” megakadályozása érdekében; mivel többször is felszólítottak a cenzúra fenyegetésének elítélésére és a vallások közötti folyamatos párbeszéd támogatására;
- L. mivel az ENSZ főtitkára a 2019. szeptember 12-én bejelentett, a vallási helyszínek védelmére irányuló cselekvési tervében hangsúlyozta, hogy az istentiszteleti helyeknek világszerte az elmélkedés és a béke biztonságos menedékhelyeinek kell lenniük, nem pedig a vérontás és a terror helyszíneinek, továbbá hogy lehetővé kell tenni az emberek számára, hogy békében gyakorolják hitüket;
- M. mivel a humanitárius szervezetek, amelyek közül sok vallási alapú, létfontosságú szerepet játszanak az erőszak áldozatainak, különösen a nőknek, a gyermekeknek és a belső menekülteknek a támogatásában;
- N. mivel úgy tűnik, hogy Burkina Faso kormánya nem rendelkezik megfelelő kapacitással ahhoz, hogy hatékony megoldást találjon a hatalmas biztonsági, társadalmi és gazdasági kihívásokra; mivel egyes régiók – különösen az ország északkeleti részében – valójában nincsenek a központi kormányzat ellenőrzése alatt;
- O. mivel Burkina Faso a világ 10 legszegényebb országa közé tartozik; mivel az országban az instabilitás, az éghajlatváltozás és a konfliktusok tovább csökkentették a gazdasági lehetőségeket, fokozták a szegénységet, és súlyos élelmiszerhiányhoz vezettek; mivel ezeket a következményeket súlyosbítja az északi régió gyors elsivatagosodása és az ebből eredő vízhiány, talajromlás és az erőforrások szűkössége; mivel mindennek következtében több mint 1 millió embert fenyeget élelmiszerhiány, és 1,5 millióan szorulnak sürgős humanitárius segítségre;
- P. mivel a 2014-es becslések szerint a felnőttek 34,5%-a tudott írni és olvasni; mivel a fokozódó biztonságihiány és a terrorizmus az ország egyes régióiban negatív hatással van az oktatási és egészségügyi ágazatra; mivel 85 egészségügyi létesítmény és több mint 2000 iskola arra kényszerült, hogy bezárjon, ami több mint 1 millió beteget és 300 000 diákot érint; mivel a jelenlegi súlyos biztonsági helyzet miatt további 93 másik egészségügyi létesítmény működési szintje is minimális;
- Q. mivel a Burkina Fasó-i erőszak miatt közel félmillió ember kényszerült lakóhelye elhagyására; mivel közülük sok kiszolgáltatott helyzetben van, és a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek 44 %-a gyermek; mivel Burkina Faso 31 000 mali menekültnek is otthont ad; mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága Burkina Fasóban komoly kihívásokkal néz szembe a belső menekültekhez és a menekültekhez

való eljutás terén; mivel a régióban a humanitárius válság által érintett belső menekültek és menekültek védelmi kockázatoknak vannak kitéve, és jelenlétük konfliktushoz vezethet a helyi lakossággal a természeti erőforrások szűkössége miatt, amennyiben nem születnek megfelelő intézkedések a lakhatás, a foglalkoztatás és az élelmiszer-ellátás biztosítása érdekében; mivel az ebből eredő, az erőforrásokért zajló konfliktusok azzal fenyegetnek, hogy tovább fokozzák az erőszak körforgását az országban;

- R. mivel az elmúlt hét évben az EU több mint 1 milliárd eurót mozgósított Burkina Faso fejlesztési programjaira, és a közelmúltban 15,7 millió eurót különített el a belső menekültek élelmiszer-ellátásának bizonytalanságával és az alultápláltságukkal kapcsolatos súlyos problémák megoldása érdekében; mivel az ország az Európai Fejlesztési Alapból (EFA) nyújtott pénzügyi támogatás egyik fő kedvezményezettje (628 millió euró), illetve a 2016–2020-as időszakban az EFA által finanszírozott szükséghelyzeti alapból is jelentőst támogatást (245,8 millió euró) kap;
- S. mivel Burkina Faso részt vesz az ENSZ mali többdimenziós integrált stabilizációs missziójában (MINUSMA), az Afrikai Unió és az ENSZ darfúri hibrid műveletében (UNAMID), a transzszaharai terrorizmus elleni partnerségben (TSCTP) és a Száhel-övezet G5-országai (G5S) közé tartozik; mivel az e missziókban és kezdeményezésekben való részvétele Burkina Fasót az ország regionális biztonsághoz való hozzájárulásának megzavarására és eltántorítására törekvő nem állami fegyveres csoportok elsődleges célpontjává tette; mivel az ENSZ főtitkárának jelentése hangsúlyozta a Száhel-övezet G5-országából származó mali csapatok által elkövetett emberi jogi jogsértéseket;
- T. mivel az EU közvetlenül hozzájárul a Száhel-övezet stabilitásához az EUCAP Száhel mali és nigeri polgári misszióin, az EUTM Mali katonai kiképző misszión, valamint közvetve bizonyos tagállamoknak az ENSZ Maliban működő többdimenziós integrált stabilizációs missziójában (MINUSMA) és a Barkhane műveletben való részvételén keresztül; mivel a Száhel-övezet EU által támogatott G5-csoportja, a Burkina Faso, Csád, Mali, Mauritánia és Niger közötti védelmi együttműködés fokozza a regionális fejlesztés és biztonság koordinációját a fegyveres csoportok semlegesítése és vonzerejük csökkentése érdekében; mivel a régióban 2016 óta bekövetkező leghalálosabb egyedi incidens, a nigeri Tahouában található katonai bázis elleni 2019. december 11-i támadás következtében 71 nigeri katona életét vesztette és 12 megsebesült;
- U. mivel a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (ECOWAS) 2019. szeptember 14-én Ouagadougouban tartott csúcstalálkozóján egymilliárd dolláros tervet jelentettek be a Száhel-övezet növekvő bizonytalansága elleni küzdelem érdekében;
- V. mivel az EU közös kül- és biztonságpolitikájának célja a demokrácia és a jogállamiság fejlesztése és megerősítése, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása;
1. határozottan elítéli az erőszak és a megfélemlítés valamennyi formáját, a polgári személyek, a biztonsági személyzet és a hívők elrablását, a Burkina Fasó-i vallási helyszínek elfoglalását, különösen a meghatározott vallási közösségek elleni erőszakot,

valamint a vallás politikai eszközzé tételét és az azzal való visszaélést a keresztények és más vallási kisebbségek üldözésének legitimálására;

2. részvétét fejezi ki az áldozatok családjainak és Burkina Faso kormányának; szolidaritását fejezi ki a Burkina Fasó-i néppel, akik ma a polgári lakosságot, a biztonsági erőket, valamint a keresztény közösségek és más vallási kisebbségek tagjait célzó támadások miatt szinte naponta gyászolnak;
3. felhívja a nemzeti hatóságokat, hogy a kohézió fontos építőköveként fektessenek több energiát a nemzeti párbeszédbe; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az egységet és a párbeszédet Burkina Faso valamennyi közössége, köztük a hagyományos vezetők és a civil társadalmi szervezetek között a gyűlölet és a közösségek közötti feszültségek szítására irányuló kísérletek megakadályozása érdekében;
4. felszólítja Burkina Faso kormányát, hogy fokozza a muzulmán, keresztény és animista közösségek támogatását és védelmét annak érdekében, hogy fenntartsa az iszlám és kereszténység békés együttélésének régóta fennálló Burkina Fasó-i hagyományát; kéri az erőszak áldozatai, különösen a nők és a gyermekek további támogatását;
5. emlékeztet arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem csak akkor lehet eredményes, ha a biztonsági erők tiszteletben tartják a jogállamiságot és az emberi jogokat; ennek fényében sürgeti a Burkina Fasó-i kormányt, hogy haladéktalanul vessen véget a lázadók elleni küzdelemben alkalmazott visszaélésszerű stratégiának, nevezetesen a gyanúsítottak azonnali kivégzésének, ami a konfliktus szításának veszélyével jár azzal, hogy több embert irányít a militáns iszlamista toborzók kezébe;
6. felszólítja a Burkina Fasó-i kormányt, hogy tegyen eleget azon kötelezettségvállalásának, hogy kivizsgálja az állami erők által elkövetett állítólagos visszaéléseket, konkrét intézkedéseket tesz a további visszaélések megelőzésére, és a terrorizmus és az erőszakos szélsőségek elleni küzdelemre irányuló stratégiáját a jogállamiságra és az alapvető jogok tiszteletben tartására alapozza, összhangban a nemzetközi jog, különösen a nemzetközi emberi jogi normák, a nemzetközi humanitárius jog és a menekültjog szerinti kötelezettségeivel;
7. ragaszkodik a radikalizálódás és a terrorizmus megelőzésére irányuló átfogó megközelítés kialakításához, amelynek középpontjában a társadalmi kohézió és a bűnmegelőzés megerősítése áll; felhívja a Burkina Fasó-i hatóságokat, hogy fokozzák a szegénység csökkentésére és a munkavállalási lehetőségek biztosítására irányuló törekvéseiket, különösen a fiatalok számára, valamint hogy biztosítsanak szerepvállalási lehetőséget az egyén számára, illetve tartsák tiszteletben az egyént azon sérelmek és frusztrációk közvetlenül a gyökereknél történő orvoslása érdekében, amelyeket erőszakos szélsőségesek esetleg kihasználhatnak; megismétli, hogy az oktatásba való beruházás alapvető fontosságú a konfliktusmegelőzés, valamint a békés és befogadó társadalmak újjáépítése szempontjából;
8. emlékeztet arra, hogy a politikai, biztonsági és fenntartható fejlődésnek a vallások közötti párbeszéd előmozdításán keresztül a vallási tudatossággal való összekapcsolása elengedhetetlen ahhoz, hogy hosszú távú megoldást lehessen találni a Burkina Faso és a

Száhel-övezet előtt álló különböző kihívásokra;

9. az egész régióra kiterjedő nemzetközi koordinációt kér, különösen az ECOWAS keretében, a tagok területi szuverenitásának és integritásának, a regionális demokratikus intézmények és valamennyi polgár biztonságának, valamint tulajdonának biztosítására irányuló politikai célkitűzésekkel; emlékeztet arra, hogy a Burkina Fasó-i helyzet közvetlen hatással van a szomszédos államokra; felhívja a Burkina Fasó-i kormányt, hogy fokozza tovább a szomszédos államokkal folytatott együttműködését, különös tekintettel északi régióira és az erőszak által közvetlenül érintett államokra, például Malira és Nigerre;
10. elismerését fejezi ki az EU és tagállamai által a Száhel-övezet G5-országainak, a MINUSMA-nak, valamint a Barkhane művelethez nyújtott támogatásért; elismerését fejezi ki továbbá az EUCAP Száhel mali és nigeri polgári misszió, valamint az EUTM Mali katonai kiképző misszió által tett erőfeszítésekért; felhívja az EU-t, hogy növelje tovább a Burkina Fasónak nyújtott támogatását az országban tapasztalható hatalmas biztonsági kihívások kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy Burkina Fasóban átfogóbb és összehangoltabb nemzetközi biztonsági fellépésre van szükség; felszólítja a Száhel-övezet G5-országait és a nemzetközi adományozókat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a Száhel-övezet G5-országai közös katonai erői minden további késedelem nélkül megfelelő eszközökkel rendelkező operatív erővé váljanak, az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett;
11. hangsúlyozza, hogy a biztonság létfontosságú, de nem ez az egyetlen válasz azokra a kihívásokra, amelyekkel Burkina Faso szembesül, és ezért a biztonság, a fejlesztés és a kereskedelempolitikák közötti koordináció az egyik alapvető kihívás; hangsúlyozza, hogy az EU biztonsági ágazatának reformja és a törekény országokban és régiókban zajló segítségnyújtási törekvések vezérelvét a helyi lakosság biztonságának kell képeznie;
12. megjegyzi, hogy a konfliktusok, a lakóhelyelhagyás és az elsivatagosodás nehezé teszik a hagyományos foglalkoztatási formákban való részvételt; kiemeli, hogy a Burkina Fasó-i lakosság 65%-a 25 év alatti; úgy véli, hogy Burkina Fasóban a biztonsági műveleteket helyi fejlesztési törekvéseknek kell kísérniük, amelyek célja az egyenlőtlenségek csökkentése és az infrastruktúra, a politikai részvétel, az igazságszolgáltatás, a lányok emancipációja és a gazdasági lehetőségek javítása;
13. megjegyzi, hogy a Burkina Fasóban romlik a helyzet és ez nemzetközi geopolitikai következményekkel jár; hangsúlyozza, hogy a régióban a Száhel-övezet G5-csoportja által vezetett törekvésekhez – többek között a mali békefolyamathoz – elengedhetetlen az EU folyamatos biztonsági és politikai támogatása; kéri a biztonsági erők támogatásának növelését Burkina Fasóban a dzsihádisták támadásai és erőszak fenyegetéseire való válaszadás, valamint az északi és keleti régiókban a kormányzati ellenőrzés támogatásának lehetővé tétele érdekében;
14. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi koordináció is döntő fontosságú, és hogy az EU-nak még jobban együtt kell működnie az egész régióval, és ezt be kell építenie az új „Afrikára vonatkozó uniós stratégia – partnerség a fenntartható és befogadó fejlődésért”

című stratégiába;

15. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy a vallások közötti párbeszéd hatékony gyakorlatát eszközként foglalja bele a harmadik országokkal folytatott kommunikációra vonatkozó stratégiájába és ösztönözze a konfliktushelyzetekben történő közvetítést a vallási kisebbségek, valamint a vallás és a meggyőződés szabadságának védelme céljából;
16. üdvözli az ENSZ vallási helyszínek védelmére irányuló cselekvési tervét, amelyet az ENSZ Civilizációk Szövetsége dolgozott ki, és amelyet António Guterres, az ENSZ főtitkára jelentett be 2019. szeptember 12-én;
17. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem elsődleges célja egyrészt a dzsihádisták fegyveres csoportok nemzetközi finanszírozásának megszüntetése, másrészt a szegénység és az egyenlőtlenség kiváltó okainak kezelése;
18. úgy véli, hogy az EU-nak együtt kell működnie az ECOWAS-szal, valamint a kormánnyal és az összes érdekelt féllel Burkina Fasóban, hogy erősítse a fejlesztésre, az oktatásra és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló törekvéseket a szegénység leküzdése és a további radikalizálódás megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás megsokszorozza a konfliktusok, az aszályok, az éhínség és a lakóhelyelhagyás kockázatát; sürgeti Burkina Faso kormányát, hogy kezelje elsődleges célként a korrupció és a büntetlenség elleni küzdelmet;
19. különös aggodalmának ad hangot a biztonsági fenyegetéseknek a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési együttműködés hatékonyságára gyakorolt hatása miatt; sürgeti az uniós tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy növeljék a Burkina Fasónak nyújtott humanitárius segítségüket, különösen élelmiszer, víz és orvosi szolgáltatások biztosítása révén; óva int egy újabb humanitárius válság kialakulásának veszélyére abban az esetben, ha a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő és az őket befogadó közösségek alapvető igényei (úgy mint élelmiszer, víz, menedék és egészségügyi ellátás) nem kerülnek kielégítésre;
20. felszólítja Burkina Faso kormányát, hogy biztosítsa a humanitárius segítségnyújtás és az élelmiszersegély célba juttatását, különösen azokon a területeken, ahol a humanitárius hozzáférés korlátozott, és hozzon konkrét intézkedéseket a belső menekültek táboraiiban az akut alultápláltság megelőzésére és kezelésére irányuló fellépések megerősítése érdekében, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott csoportokra, köztük a nőkre és a gyermekekre;
21. sürgeti Burkina Faso kormányát, hogy a közösségi konfliktusok megelőzése érdekében biztosítsa és könnyítse meg az állatok vándorlegeltetését, valamint növelje az élelmiszer, a víz és az ellátás rendelkezésre állását és az állatok ezekhez való hozzájutását a jelentős takarmányhiánnyal küzdő területeken;
22. háláját fejezi ki a nem kormányzati szervezetek, köztük a hitalapú nem kormányzati szervezetek és a nemzetközi intézmények által az erőszak számos áldozatának, különösen a nőknek és a gyermekeknek nyújtott támogatás terén végzett fontos

munkáért;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Burkina Fasó-i Köztársaság elnökének, a Burkina Fasó-i Parlament elnökének, valamint az Afrikai Uniónak és intézményeinek.